טיול גלישה וצלילה- הונדורס,אל סלבדור, ניקרגואה.

hadas abutbul

10-04-2017 (יום 1)

הגעה להונדורס- לה סייבה.

La ceiba,

להונדורס הגעתי באמצע אפריל 2017 כחלק מהטיול שלי במרכז אמריקה.
אני ממליצה לכל הטסים ליבשת הלטינית לדעת ספרדית בסיסית בשביל להסתדר, ואפילו להתחבר עם המקומיים הלטינים שהם אחלה אנשים, חייכנים ושמחים, אבל רובם לא דוברי אנגלית.
האמת שלא תכננתי להגיע להונדורס, כי יש לה שם של אחת המדינות המסוכנות ביותר בעולם, והיא עדיין אינה מאוד מפותחת לתיירים.
אבל שמעתי מחברים אירופאים על האי אוטילה utila, גן עדן לצלילות בחופים הקאריביים, במחירים הכי נמוכים ביבשת, ובאיכות מעולה.
לקחתי כמה וכמה אוטובוסים יום שלם מהגבול של גוואטמלה, והגעתי לעיר לה סייבה la ceiba, תחנת המעבר לאי.
ללה סייבה הגעתי בלילה עם האוטובוס, ראיתי שלא מומלץ לטייל לבד ברחובות בלילה אז לקחתי מונית מהתחנת אוטובוס להוסטל 1877.

אווירה רגועה, מקום נקי עם אחלה מיטות, ועובדי המלון היו מאוד נחמדים.
לא היו הרבה אורחים ומי שכן היה, כמו כולם חיכה לבוקר בשביל לקחת את המעבורת לאוטילה. אין בלה סייבה הרבה אטרקציות חוץ מכמה טיולי יום ואקסטרים כמו רפטינג שמציע ההוסטל.
בהוסטל פגשתי את תמרה,בחורה קנדית שגם באה לצלול, יצאנו בבוקר עם מונית לתחנת המעבורת.

11-04-2017 (יום 2)

אוטילה- אי צלילות קסום!

utila,

הופתעתי מכמה שהמעבורת הייתה חדשה ומודרנית והפלגנו בערך שעה וחצי.
הגענו לאוטילה למועדון הצלילה Alton's diving center, בהמלצת אחת הבנות האירופאיות שפגשנו בהוסטל שעשתה את קורס הצלילה שלה שם.
המועדון צלילה נותן מגורים במעונות בחינם(תנאים מאוד בסיסיים), ויש להם מטבח די קטן ולא מאובזר. עלות הקורס הייתה כ$230 קורס צלילה ראשון,
שנמשך כ4-3 ימים.
ביומיים הראשונים הרגשתי כאילו חזרתי לבית ספר, הרבה חומר עיוני וסרטונים, כולל תרגול במים עם הציוד צלילה.
אבל שמחתי שבחרתי במועדון שמקפיד על כללי הבטיחות ממש, ושהמדריכים בו מקצועיים.
חלק מהקורס הוא גם תרגול של טכניקות מסוימות במצבי חירום כמו: תקלה בציוד, חוסר חמצן וכו'...
ובאמת מרגישים הרבה יותר בטוחים אחרי שמתרגלים איך לפעול במצבים האלו.
מה גם שהייתה אחלה אווירה במועדון, בישלנו ביחד במטבח, שתינו שייקים מהבר, והכרנו אנשים חדשים מכל העולם שבאו לצלול.
בצלילה הראשונה שלי נדהמתי מהיופי של האלמוגים במקום והגיוון של בעלי החיים שאפשר לראות.
יצא לנו לצפות ב: תמנונים,אלמוגים מיוחדים,lion fish,ברקודות, ועוד כל מיני להקות עצומות של דגים קטנים.
היו כמה חברים ברי מזל שאפילו ראו לוויתנים כי זאת הייתה העונה.
במהלך הקורס צוללים 6 פעמים כל פעם באתרים שונים, והנוף מתחת למים באמת משתנה.
כשסיימנו את הקורס חגגנו ויצאנו בערב כי סוף סוף היה אפשר לשתות אלכוהול, לא שותים כשצוללים מסתבר, והלכנו לאכול פיצה.
בבוקר לקחנו את המעבורת חזרה ללה סייבה, נחנו שם יום שלם ויום למחרת מוקדם בבוקר יצאנו לדרכנו לאל סלבדור, באוטובוס מקומי -לא פחות ולא יותר .

18-04-2017 (יום 9)

הגעה לאל סלבדור- סן סלבדור עיר הבירה

san salvador,

את הנסיעה לאל סלבדור עשיתי עם חברה אוסטרית שהכרתי במועדון צלילה, והאמת ששתינו די פחדנו לנסוע לשם לבד.
אל סלבדור מדורגת כמדינה המסוכנת ביותר ביבשת הלטינית, ולכן היא עדיין לא מפותחת מבחינה תיירותית, אבל אני ותרזה דווקא התלהבנו וגילינו מדינה אותנטית, ומיוחדת עם אנשים חייכנים ומאוד אדיבים לתיירים.
רוב המדינה לא מאוד מתויירת, והתיירים שכן מגיעים לכאן הם גולשים שמגיעים ישר לאל טונקו- עיירת גלישה בקרבת

הרבה חופים שונים עם אחלה גלים, פה אפשר לקנות גלשנים, ולהנות ממסעדות ומסיבות טובות.
אחרי דרך ארוכה באוטובוסים מקומיים, אגב -מומלץ תמיד לשמור את תיק היד במושב ולא למעלה עקב גנבות, הגענו לעיר הבירה-סאן סלבדור.
להפתעתי עיר די מפותחת אבל עדיין עם הרבה אוכלוסייה ענייה, מפוצצת במותגים אמריקאיים בכל מקום. גם פה לא התאכזבנו מהמקומיים שהיו מופתעים ושמחים לראות שתי בחורות זרות בעיר.
הגענו בצהריים למלון, וקיבלנו המלצות ללכת לאכול פופוסות בשוק.
המאכל הלאומי הוא פופוסה- טורטייה ממולאת בבשר, מחית שעועית, גבינה, עוף ועוד די הרבה אופציות, כשמלעלה יש רוטב עגבניות פיקנטי עם סלט כרוב בגרסאות משתנות.
אפשר למצוא פופוסות בכל מקום ברחוב, רוב הזמן זאת סבתא חמודה ושמנמנה שמוכרת אותן ברחוב.
חייבת לציין שהופתעתי מכמה שזה טעים, מחיר זול ביותר הוא 3 פופוסות בדולר, אבל ברוב המקומות המתויירים אפשר למצוא 2 בדולר.
חזרנו למלון ולמחרת בבוקר יצאנו לסנתה אנה.

20-04-2017 (יום 11)

הגעה לסנתה אנה וטיפוס על הר הגעש.

Santa Ana,

סנתה אנה זאת עיר קולנואלית עם הרבה כנסיות, וכיכר מרכזית די קטנה ופשוטה עם אוכל מקומי ומיצים טבעיים.
זה מקום נחמד להירגע בו, אבל אנחנו הגענו לפה על מנת לטפס על הר געש, לפני שטופסים גלים באל טונקו.
בעל המלון שלנו לקח אותנו ישירות לתחנת האוטובוס עם הקו שלוקח אותנו לנקודת המוצא של הטרק.
חיכינו שם שיגיעו כל התיירים לפי הוראת השוטרים שליוו אותנו, עקב חשש משדידות.
יש שם גם מדריכים בהתנדבות והטרק סה"כ מאוד זול בסביבות ה15 דולר.
לא מדובר בטרק קשה מדי, הליכה של 6-7 שעות עם נופים יפייפים.
כשמגיעים לפסגה יש ריח חזק של גופרית, שיוצא מתוך בור עצום עם מים מבעבעים.
הצטלמנו קצת, נישנשנו פירות, והתחלנו לחזור בחזרה לנקודת המוצא ואח"כ למלון.
בסנתה אנה אין הרבה חיי לילה אז החלטתי לבשל לבעל הגסטהאוס והמשפחה שלו שקשוקה, וכמובן שהם נהנו מכל רגע של המטבח הישראלי.
יום למחרת נסענו לאל טונקו, שוב באוטובוס מקומי.
שאני התאהבתי בחוויה אמנם צפוף לפעמים חם ולא נוח, אבל בדרך נכנסים אנשים שמוכרים פירות, גלידות ואוכל, יש ראגטון ברקע והאווירה די מבדרת בסה"כ.

22-04-2017 (יום 13)

הגעה לאל טונקו!

El tunco,

הגענו לאל טונקו להוסטל טונקו לודג'. בשעות אחר הצהריים
מחירים זולים יש בריכה מפנקת, מקרר עם בירה לקנייה, גלשנים להשכרה, ומטבח.
בערב הכרנו חברים ישראליים שגם באו לגלוש, יצאנו לשתות כמה בירות ולאכול, אווירה די רגועה באמצע השבוע

ובסופ"ש כולם בפארטי מוד מטורף!
יום למחרת השכרתי גלשן, וסידרתי דיל עם החנות למחיר של 7 דולר ליום שלם לחמישה ימים. ממליצה לבדוק טוב את הגלשנים לפני שמשכירים כי חלקם די מפוצצים, או עם לישיםחרבות לא משהו.
אם משכירים לתקופה של כמה ימים אפשר להשיג הנחה ודיל טוב.
הגלים באל טונקו די גבוהים וחזקים רוב הזמן, והחוף מלא באבנים גדולות.
באל סלבדור הגלים משתנים לפי הגאות והשפל ותמיד מומלץ לבדוק לפני שמתכננים להגיע לחוף מסוים את מצב הגלים.
אפליקציה מעולה זאת- Magic sea weed, ניתן לבדוק בה את התחזית גלים כמעט לכל מקום בעולם. חוץ מזה אני תמיד אוהבת להתחבר ולשאול את המקומיים על מצב הגלים, ותנאי הסביבה, ככה גם מתחברים אליהם וזה תמיד טוב ונחמד שיש חבר מקומי.

אלו הם החופים המומלצים שאני מכירה וגלשתי בהם:

La bocantia- החוף שנמצא משמאל לאבן הגדולה.
Beach break עם גלים חזקים, מתאים לבינוניים מתקדמים, לא לאנשים שגולשים פחות משנה. קרקע חולית אבל החוף מלא באבנים אז צריך להיזהר ביציאה. נחמד אפילו לבוא בשקיעה ולצפות בגולשים המקומיים, שהם לא פראיירים בכלל.

Punta roca- חוף שנמצא ליד העיר המרכזית לה ליברטד. נחמד לבקר שם בשביל לראות את הטיילת, לאכול משהו, ולספוג קצת מוזיקה מקומית מהמסעדות.
גלים גבוהים וחזקים, עם קרקע סלעית מסוכנת,הגל נשבר ימינה
מתאים למתקדמים בלבד. אני ויתרתי על להכנס לפונטה רוקה אחרי שראיתי הרבה חברים מההוסטל שנפצעו.

ממליצה להשכיר רכב באל טונקו, אמנם החופים קרובים אחד לשני אבל להכנס לאוטובוס המקומי עם גלשן זה די באסה וכאב ראש, המחירים של ההשכרה ממש לא בשמיים.
אופציה נוספת זה לקבוע עם הגולשים המקומיים טיולים לחופים שונים לגלישה ברכב שלהם.

El zonte- כ15-20 דקות באוטובוס מאל טונקו,
למתחילים: בסוף החוף יש חוף פתוח קרקע חולית,ויש הוסטל שאף נותן שיעורים.
יחד עם זאת חלקים נרחבים מהחוף הם עם סלעים.
בכניסה לחוף הקרקע היא סלעית, גלים חזקים ומהירים מתאים יותר לבינוניים מתקדמים.
San blas- חוף פתוח עם קרקע חולית החוף המושלם למתחילים שרוצים ללמוד איך לגלוש.
בסאן בלאס נשארתי עם חבר מקומי בשם חארסון, ברצון להתנדב בעמותה שלנו למען ילדים ונוער בסיכון שהוא מוציא משכונות המצוקה, ומלמד אותם גלישה על מנת להרחיק אותם מכנופיות הסמים והמאפיות במקום.
לא להיבהל בתור תיירת לא הרגשתי את נוכחותם.
העמותה והבית ספר נקראים surf strong-san blas, וחארסון הוא מורה מעולה בעל ניסיון רב שנים בתחום, עם אחלה ציוד,ושיעורים איכותיים.
אני וחארסון גלשנו ביחד כ4 ימים, הוא נתן לי טיפים מעולים לשיפור הטכניקה ואפילו מכר לי את הפאן בורד שלי להמשך הטיול.

אחרי שנפרדתי מחארסון חזרתי לאל טונקו לסופש, לחגיגות הראגטון והטקילה, ואפילו מסיבת בריכה פרטית שהגענו אליה ב4 לפנות בוקר.
אחרי שבועיים מטורפים ומהנים באל טונקו של גליפ חברים חדשים, ומסיבות
קניתי כרטיס אוטובוס ישיר מאל טונקו לניקרגואה, ושוב נפרדתי מהחברים שהכרתי בדרך והמשכתי לבד.

07-05-2017 (יום 28)

ברוכים הבאים לניקרגואה!

leon, las penitas,

האוטובוס לניקרגואה ארך כ13 שעות ארוכות ומעייפות, ובביקורת גבולות בכניסה החליטו לעשות לי חקירה של 40 דקות בגלל שאני בעלת דרכון ישראלי. אני דוברת ספרדית אז הבנתי שאלה החוקים של המדינה, ושבביקורת גבולות לא עושים לי דווקא. אבל בכל זאת הייתה שמחה לקבלת פנים יותר אדיבה.
הגעתי לעיר הבירה של ניקרגואה- ליאון בשעות הלילה.
אחרי הנסיעה הארוכה רק רציתי לישון, ולנוח. ישנתי בהוסטל ביג פוט רשת של הוסטלים באווירה של מסיבות ככה שלישון הרבה לא ממש יצא לי.
עוד עיר קולונאילית מתקופת הכיבוש הספרדי שמלאה בהיסטוריה.
נחמד להסתובב בעיר עם מצלמה ולצלם את הכנסיות והקתדרלות המפורסמות.
יום למחרת העמסתי את הגלשן על האוטובוס ויצאתי ללאס פאניטס las penitas. גם שם נשארתי בביג פוט הוסטל, ופגשתי את אח של חארסון מאל סלבדור, שעובד שם כמדריך גלישה.
אדווין שמח לראות אותי למרות שאנחנו לא מכירים, אבל משפחה זאת משפחה, שתינו שייק ביחד ויצאנו לגלוש.
בלאס פאניטס הקרקע היא חולית, חוף פתוח, אבל יש זרמים מאוד חזקים.
תלוי במצב הים לי לא יצא להיתקל בגלים גבוהים מדי, אבל לצערי היו יותר מדי זרמים והים לא היה מסודר.
תפסנו קצת גלים ביחד וחזרנו לביג פוט הוסטל, אכלנו ובערב הייתה מסיבה מאורגנת בהוסטל עם מלא מוזיקה, אלכוהול, ואווירה מטורפת.
נשארתי בלאס פאניטס שלושה ימים, ולא נהניתי כל כך ממצב הגלים אז החלטתי לחתוך לסאן חואן דל סור, ה-מקום לגלישה בניקרגואה.

10-05-2017 (יום 31)

סאן חואן דל סור- עיירת גלישה

san juan del sur,

בסאן חואן גל סור ישנתי בthe surfing donkey, הוסטל זול תנאים מאוד בסיסיים, עם בריכה שווה ואחלה בר, וצוות שהם באמת חברים ומשפחה.
בסאן חואן יש אחלה חיי לילה, מלא ברים ופאבים עם מוזיקת ראגטון, אבל לפעמים מרגיש שהסצנה חזקה מדי. לא ממליצה לחזור הביתה שיכורים לבד כמובן.
אמנם סאן חואן דל סור זאת עירת גלישה, אבל בשביל להגיע לחופי הגלישה צריך שאטלים מאורגנים בעלות של כ$10
חופי גלישה הם:

Playa Hermosa-חוף יחסית מרוחק, אבל בהחלט
כשמו "הרמוסה-יפה" החוף היפה ביותר מכולם.
מתאים בעיקר לגולשים מתחילים, חוף פתוח עם קרקע חולית.
גלים נעימים, ולא חזקים מדי.

Playa maderas- אחלה חוף עם גלים טובים beach break , תלוי בתחזית אבל מתאים בעיקר לבינוניים ומתקדמים.
חלק ממנו הוא קרקע חולית וחלק הוא קרקע סלעית.
החסרון הוא שזה אחד החופים העמוסים של ניקרגואה, יש מלא גולשים.

Playa remanso- beach break עם גלים מושלמים מתאים גם למתחילים, קרקע חולית, אווירה רגועה אחלה מסעדות, לטעמי החוף הזה הרבה יותר יפה ומוצלח ממדארס הפופולרי, גם בגלל שפה פחות עמוס באנשים.

אחרי שבועיים של גלישה, שתייה מקוקוסים, מסיבות, ובעיקר ים וים החלטתי שהגיע הזמן להמשיך לחוף הבא. פופויו.

27-05-2017 (יום 48)

פופויו חוף מבודד לגולשים

popoyo,

נסענו אני וסטרה חברה הולנדית שהכרתי בהוסטל שגם היא גולשת, עם נהג וג'יפ פרטי
מסאן חואן דל סור.
אין דרך יעילה להגיע לפופויו בתחבורה ציבורית ממליצה על ג'יפ פרטי.
הגענו לפופויו ובהמלצה של בחור שהכרנו שם, נשארנו בקמפינג שנקרא Luna camping ישנו באוהל פרטי כל אחת במשך שבועיים,לא יצאנו מההוסטל כי אפילו יש משאית אוכל של פירות ירקות וגבינות שעוברת שם כל יום.הבעלים של המקום הוא גולש ותיק בעל מבחר גדול של גלשנים.
והבן הקטן שלו בן 10 סה"כ הוא הגולש הכי תותח בחוף, שגונב לכולם את הגלים.

פופויו זה חוף מבודד ורגוע, אין הרבה מסעדות וחיי לילה, זה מקום בעיקר של גולשים שבאים לגלוש ולהירגע כל היום.
אפשר לגלוש כמעט בכל ספוט שם, ואפילו למצוא פינה מבודדת בלי הרבה גולשים בכיף.
גלשנו בbeginners bay , Point break עם גלים מעולים, קרקע חולית, מתאים בעיקר לבינוניים ומתקדמים. יש ימים שהגלים בגובה מטורף של 5 מטר.
במשך השבועיים שהיינו שם היו ימים שהחוף היה עמוס בגולשים, והיו ימים שהיה די רגוע.
אחרי כמעט חודשיים של גלישה, המשכתי בדרכי לדרום אמריקה שם לא גלשתי, אבל מבחינתי ניקרגואה הייתה הפתעה מוחלטת מבחינת הגלים, וזאת הייתה המדינה המועדפת עליי לגלישה.